

Ósi, 1887. szeptember 23. – Zalaegerszeg, 1965. június 20.

Régi földbirtokoscsaládból származott. Középiskoláit a veszprémi kegyesrendi főgimnáziumban végezte. A budapesti Királyi Magyar Tudományegyetemen szerzett jogi és államtudományi oklevelet. 1913-ban lépett Zala vármegye szolgálatába mint közigazgatási gyakornok. 1918-ban másodfőjegyzőnek nevezték ki. Az 1918. októberi polgári demokratikus forradalom idején lemondott állásáról, megtagadta a Károlyi-kormány rendeleteinek végrehajtását. A Tanácsköztársaság alatt részt vett alsólendvai és veszprémi ellenforradalmi szervezkedésekben, amiért a forradalmi törvényszék három hónapra és tízezer korona pénzbüntetésre ítélte, de az ítélet végrehajtására már nem került sor. 1919. augusztus 6-án újra elfoglalta hivatalát, és közreműködött az ellenforradalmi rendszer kiépítésében. 1922-től Zala vármegye főjegyzője, 1938. május 12-től alispánja. Gazdálkodott is a Tófej-Kisfaludpusztán lévő 150 kat. holdas földjén. A balatoni Hajózási Rt. és a Vármegyei Bank és Takarékpénztár Rt. igazgatósági tagja. Helyet foglalt a Balatoni Intéző Bizottságban. 1944. április 27-én németellenes magatartása miatt eltávolították hivatalából, a Lakatos-kormány azonban 1944 szeptemberében visszahelyezte állásába. 1944. október 17-én a nyilasok internálták.

1945 tavaszán belépett a Független Kisgazdapártba, s hozzákezdett a párt újjászervezéséhez; 1945-től 1947. augusztus 4-ig az FKGP Zala vármegyei elnöke. 1945 májusában lemondott az alispánságról. 1945. június 24-én Zala vármegye képviseletében választották be az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Az 1945. november 4-i választásokon már nem indult. 1946-ban B-listázták. 1947-ben a Gyümölcsstermesztők Országos Egyesülete Zala vármegyei tagesületének elnöke. A földreform után megmaradt 100 kat. hold földjén gazdálkodott 1950-ig, amikor kitelepítették Zalaegerszegről a városhoz tartozó Egerszeghegy egyik présházába. Földjét elvették és betagosították. Munkát nem vállalhatott; szerény nyugdíjából élt.